



Pokládka masivní dřevěné podlahy – špatný příklad

Položení dřevěné podlahy není jako práce s buzolou. Bez potřebných znalostí, zkušeností a vybavení to dopadne zle...

Jsou podlaháři a pokladači. Pro pokladače není problém nastoupit hned, přestože podklad je ještě vlhký. Tihle borci také mile potěší investora s cenou, protože „profesionální práci“ dokáží odvézt na mnohem nižší cenu ostatní. S tímto personálním „materiálem“ se při své praxi potýká Josef Voborník, člověk, který má za sebou obrovské množství práce na poli osvěty v oboru podlahářství. Třebaže je Vaše profese jiná, jsem si jistý, že budete souhlasit s jeho mottem: „Kdo chce slevu, musí počítat s tím, že opravdu nedostane to, co si myslí, ale pouze to, co si zaplatí.“

Připravili jsme s Pepou malý rozhovor na základě jeho nedávné zkušenosti z terénu...

Zajímá nás Vaše zkušenost z pokládky masivní dřevěné podlahy. Jak se to stane, že se dostanete na plac, kde rádí nějaký (ne)podlahář?

Jak jsem popisoval na svém webu VideoPodlahy.cz, ozval se zoufalý hlas v telefonu: „...prosím tě, potřebuju nutně pomoc, chlapi si nějak nevědí rady s pokládkou dřevěné masivní podlahy. Nejde jim to do sebe. Prý to je nějaká špatná várka prken. Je tam u toho investor, pořád přebírají prkna, třídí je podle odstínu a suků, nemůžou je dát k sobě a furt mají všude díry. Je to kousek od tebe, mohl by ses tam zajet co nejdřív podívat?“

To zní, jako kdybyste měl na starosti podlahářskou pohotovost :-)

To úplně ne, ale když mě někdo požádá o pomoc, tak hledám řešení. Hned jsem nemohl, ale na základě informací, které jsem z dotyčného vytáhl, jsem si byl jistý, že se schyluje k průšvih. Vyzval jsem ho, aby pokládku zastavili a vše sundali dřív, než to budou muset vysekávat.

Na místě Vás jistě přivítali s otevřenou náručí, to si dovedu představit...

Byli tam dva podlaháři a investor.

Podlaháři měli samozřejmě vtipné komentáře, kterými chtěli v podstatě říct „tak se ukaž, jsme zvědaví, co s tím budeš dělat“. Všichni přítomní se shodli na tom, že jde o špatnou várku podlahoviny.

Co tedy bylo špatně? Jak jste postupovali?

Nejdřív jsem zastavil natěšeného (ne)podlaháře, který se opět chopil kýble s lepidlem a chtěl pokračovat v pokládce. Od minula tady na podlaze zůstalo staré lepidlo, které bylo třeba odstranit.

Vybavení měli hoši bídné, ale brusku našťestí měli a dokonce Protool RGP 130 s diamantem, čímž si u mě šplhli. Dneska ji Festool vyrábí pod názvem RG 130 a pro tyhle práce je výborná. Na odstranění lepidla z podkladu je dobrý diamantový kotouč DIA-Thermo, ten neměli, proto jsme vzali kotouč DIA-HARD, snížili otáčky a šlo to i s ním.

Vzal jsem si brusku, začal brousit lepidlo z podkladu a pak jsem to nechal dokončit podlaháře. Když bylo vybroušeno a vysáto, chtěli hned zase nanášet lepidlo. Zase jsem je zastavil, že takhle to nejde, že si musí nejprve položit prkna na sucho, spasovat, vyměřit a vyřezat v nich výklenky do francouzských oken a vůbec celkově si musí všechno rozměřit a dobře založit. Udělali jsme to společně a pak zase všechno rozebrali.

Hlavním problémem ale byly mezery mezi prkny. V čem byl tedy problém?

Chlapi neměli potřebné nářadí. Když jdete pokládat masivní prkna a nemáte základní vybavení, tak to nemůže dopadnout dobře.

Neměli ani boční dorážče na dřevěné podlahoviny, ani stahováky. Všude byl sádrokarton, takže páčidlem se nedalo opřít o stěnu, čili v dřevostavbě to bez stahováků prostě nedáte.

Přivezl jsem vlastní stahováky i dorážče a oni si zatím nařezali klínky z odřezků prken.

Takže problém byl ve fušování, což je vždycky kombinace nedostatku zkušeností a vybavení. Ten investor měl nervy na to, aby je to nechal dodělat?

Dal jim ještě šanci, ale nakonec to vzdal a požádal mne, zda bych to nedotáhl. Chlapi nakonec přiznali, že ze dřeva dělají jenom parkety a třívrstvé dřevěné krytiny se zámky, které do sebe naklapou.

Já si myslím, že je to stejný v každém řemesle. Člověk do sebe musí dostávat nové informace. Technologie i materiály se pořád zdokonalují, i když v tomhle případě nešlo o technologii, ale o technologickou kázeň a znalost základů pokládky dřevěných masivních podlahovin na pero a drážku, které jsou všeobecně léta letoucí známé.

Mohli být ještě rádi, že šlo o podlahovinu označenou Select, tedy minimum suků a barevných odstínů. Kdyby pokládali Rustikal plný suků a barevných rozdílů, což je u jeho třídění žádoucí, tak tam by se teprve zapotili. Čím více suků, tím více se dřevo s podlahářem „pere“. Vše je o detailu a detaily ve finále dělají podlahu krásnou a funkční.

A Vy sám se pokládáním živíte?

V podstatě žívím, ale trochu jiným způsobem. Pracuji pro podlahářské firmy jako technický poradce a z části dělám obchod, školení apod. Termíny mám plně 4–6 měsíců dopředu. V tomhle případě jsem pak našel volný víkend a podlahu dodělal. Musel jsem jen investorovi vysvětlit, že za ceny, které mu nabízeli ti pokladači, to prostě nepůjde. To nebyl problém, protože tenhle investor se už nachytil a poučil. Stejný případ se ale pořád opakuje u dalších investorů, kteří chtějí pár tisíc ušetřit a nakonec spoustu tisíc ztratí.

Měl byste nějaké doporučení na závěr?

Když bych to měl vzít od začátku, tak první chyby se dělají při skladování dřevěných podlah. Podlahové dílce potřebují aklimatizaci a to alespoň dva dny. To ale neznamená, že se mají vybalit. Naopak. Obal chrání prkna před vysokou anebo nízkou vlhkostí. Aklimatizuje se tedy pouze teplota. Prkna tedy vybalujeme až před samotnou pokládkou.

Tak tady se musím přiznat, že bych asi taky rozbaloval a v dobré víře aklimatizoval i vlhkost. Díky za objasnění. A co k těm stahovákům, který vlastně byli hlavním problémem našich pokladačů?

Ty stahováky, kterými se dřevěná masivní prkna stahují k sobě při lepení, aby se netvořili při pokládce spáry, se dávají od sebe 80 až 100 cm. Samozřejmě je pak taky důležitý dodržet dávkování lepidla a to mezi 1250 až 1400 gramů na metr čtvereční u masivních prken. Dilatace kolem stěn dle rozměru prken a velikosti místnosti. Já jsem lepil celoplošně, takže jsem si dovilil přejít z jedné místnosti do druhé v jednom kuse. Při pokládce na plovoucí způsob tohle neriskujte. Spíš to nevyjde, než vyjde.

Moc děkuju za rozhovor a budu se těšit na další spolupráci s Vámi.

Taky tak, díky a mějte se podlahově ;-)

Rozhovor s Pepou Voborníkem do tohoto článku připravil Standa Müller.

.....
...VIZITKA.....

Josef Voborník

technický poradce
provozovatel webu

VIDEOPODLAHY.cz

+420 606 786 353

info@videopodlahy.cz

.....